

Diumenge trenta-tres durant l'any

Lectura del llibre dels Proverbis 31, 10-13. 19-20. 30-31

Que en té de valor una bona esposa. Es molt més preuada que les perles. El cor del seu marit hi confia, no són escassos els guanys que en treurà. Durant tota la vida el farà feliç, i no desgraciat. Es procura la llana i el lli, que les seves mans transformen com vol. Pren a les mans la filosa, i els seus dits agafen el fus. Obre les mans als pobres, allarga el braç als indigents. L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix; l'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis. Dedicau-li càntics pels fruits del seu treball: que la seva obra l'elogii davant tot el poble.

Salm responsorial 127

Resposta: Feliç tu, feel del Senyor.

. Feliç tu, feel del Senyor, que vius seguint els seus camins. Menjaràs del fruit del teu treball, seràs feliç i tindràs sort.

. La teva esposa fruitarà com una parra, dins la intimitat de ca teva; veuràs els fills com rebrots d'olivera al voltant de la taula.

. Es així com els feels del Senyor seran beneïts. Que el Senyor et beneesqui des de Sion. Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem.

Lectura de la 1ª carta de sant Pau als cristians de Tessalònica 5, 1-6

Germans: No és necessari que us escriguem quan i a quins moments arribarà el Dia del Senyor: vosaltres mateixos ja sabeu prou bé que vindrà com un lladre a la nit. La gent es pensarà que tot està en pau i ben assegurat, quan de cop vindrà la devastació, com els dolors a la dona que ha de tenir un fill, i no se n'escaparà ningú. Però a vosaltres, germans, que viviu en la fosca, aquell dia no us podrà sorprendre com un lladre, ja que tots sou fills de la llum i del dia. No som de la nit ni de la fosca. Per això no hem de dormir, com els altres, sinó vetlar i viure sobriament.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu 25, 14-30

En aquell temps Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: "Un home que se n'anava fora del país, cridà els seus administradors i els confià els seus béns. A un li donà cinc milions, a l'altre dos i a l'altre un, segons la capacitat de cadascú, i se n'anà. El qui n'havia rebut cinc anà tot d'una a negociar-hi, i en guanyà cinc més. També el qui n'havia rebut dos en guanyà dos més. Però el qui n'havia rebut un guardà en un amagatall els diners del seu amo. Al cap de molt de temps l'amo tornà i els demanà comptes. Es presentà primer el qui havia rebut cinc milions, digué també els cinc que havia guanyat i digué: Senyor, m'havíeu confiat cinc milions i n'he guanyat cinc més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador de tota confiança. Allò que t'havia encomanat, ho has administrat feelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor. Es presentà després el qui n'havia rebut dos i digué: Senyor, m'havíeu confiat dos milions i n'he guanyats dos més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. Allò que t'havia encomanat, ho has administrat feelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor. Es presentà també el qui n'havia rebut un, i digué: Senyor, sé que sou un home exigent, que voleu collir on no havíeu sembrat i aplegar on no havíeu escampat. Per això vaig tenir por i vaig amagar els vostres diners. Aquí teniu allò que és vostre. L'amo li contestà: Ets un administrador dolent i gandul. ¿Tu sabies que vull collir on no he sembrat i aplegar on no he escampat? Per tant, havies de posar al banc els meus diners, i ara podria recobrar allò que és meu amb els interessos. Preneu-li aquest milió i donau-lo al qui en té deu, perquè als qui tenen, els donaré encara més i en tindran a vessar, però als qui no en tenen, els prendré fins allò que els queda. I aquest administrador inútil, treis-lo fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents."